

اعلامیه مطبوعاتی

تنها خلافت می تواند ما را از نظم استعمار جهانی برهاند

(ترجمه)

شمشیر نظم بین‌المللی بر شاه‌رگ پاکستان قرار گرفته است تا این سرزمین اسلامی را از مالکیت ذخایر عظیم طلا و مس در ریکو دیک محروم کند، و حقوق مالکیت کامل آن را به یک شرکت پیشرفته به نام هند شرقی بسپارد. شرکت باریک گولد مناقشه طولانی مدتی را با پاکستان پایان داده است و اکنون انکشاف یکی از بزرگ‌ترین پروژه‌های جهانی معدن مس و طلا را تحت توافق‌نامه‌ای که به تاریخ بیست مارس/مارچ ۲۰۲۲ م به امضاء رسید، شروع خواهد کرد. دولت پاکستان برای اغوای افکار عام مردم به برخی مسایل دیگر اشاره می‌کند، از جمله: انصراف جریمه ۱۱ میلیارد دلاری که بانک جهانی طی محکمه‌ای ملزم به پرداخت آن شده بود، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی ۱۰ میلیارد دلاری در بلوچستان، و این که اکنون ۵۰ درصد از سهم این معادن نصیب شرکت باریک گولد خواهد می‌شود، بدین معنی که این مقدار کمتر از ۷۵ درصدی است که در توافق‌نامه قبلی به همکاری انتوفگاستای چیلی توافق شده بود.

ای مسلمانان پاکستان!

سوال این جاست که چرا باید میلیاردها دالر ذخایر ریکو دیک را به کمپنی هند شرقی بسپاریم، درحالی که خودمان می‌توانیم استخراج و غنی‌سازی‌اش را انجام دهیم؟ ارزش این توافق‌نامه در چیست که با شمشیر نظم استعمار بر شاه‌رگمان منعقد می‌گردد؟ چرا ۵۰ درصد از ثروت‌مان را به اختیار منافع این کافر استعمار بسپاریم؟ چه چیز مانع توسعه این نعمت الهی می‌شود، تا ما استفاده کامل و صددرصد را از آن ببریم؟ روی هم رفته، چرا خود پاکستان نتواند سرمایه‌گذاری پروژه‌های سالانه را مدیریت کند؟ آیا تمویل‌اش از سه تریلیون روپیه سود که از اقساط سالانه بدست می‌آورد بیشتر خواهد شد؟ آیا این تکنالوژی پیشرفته‌تر از غنی‌سازی یورانیوم است که ما برای ساخت تسلیحات هسته‌ای در آن تخصص حاصل کرده‌ایم؟

مهم‌تر از همه، چطور می‌توانیم از این حکم اسلام که منابع معدنی و انرژی را مالکیت عامه می‌خواند سرپیچی کنیم، منابعی که نفع‌اش به تمام مردم می‌رسد و مالکیت‌اش به هیچ فرد یا شرکت خاصی تعلق ندارد؟

تمام تصامیم در خصوص ثروت‌های عامه‌مان توسط مقامات و محاکم کفری اتخاذ می‌شود، خواه آن بانک جهانی یا هر نهاد دیگر بریتانیایی و امریکایی باشد؛ حال آن که از لحاظ شرعی مسلمانان از واگذاری قضاوت امورشان به حکام کافر و طاغوت صریحاً نهی شده‌اند، بی‌تفاوت از این که پیمان آب اندوس باشد یا قضیه ریکو دیک، تمام تصامیم این سازمان‌ها دائماً علیه مسلمانان گرفته شده است. این نهادها فقط جلوداران و دلالان قدرت‌های استعماری و شرکت‌های چندین ملیتی‌شان هستند. شکوفایی اقتصادی هم مکر و قیح سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی برای تغییر این بازی است. قبل از ریکو دیک، رویاهای مشابهی در مورد گروه شبکه‌های متالورژیکی (استخراج و ذوب آهن) چین از پروژه معدن مس - طلا ساینداک در چاغی بافته شده بود. با این وجود، چینی‌ها ثروت فراوانی را در وقت کم کسب کردند، درحالی که مسلمانان بلوچستان در گردابی از فقر فرو رفته‌اند. این قضیه در

مورد ذخایر نفت نایجریا هم صادق است؛ زیرا یکی از ده بزرگ‌ترین تولیدکننده‌گان نفت در جهان می‌باشد. به سبب تاراج شرکت‌های چندین ملیتی غرب، ۴۰ درصد از نفوس نایجریا در فقر مطرود به سر می‌برند. تسلیمی ریکو دیک این را نشان می‌دهد که حکام پاکستان برده‌نظم جهانی امریکا شده‌اند، درحالی‌که از ما توقع دارند این بردگی را جشن بگیریم. یگانه مسیر فرا راه‌مان همانا تأسیس مجدد خلافت بر منهج نبوت است، که استفاده از ثروت ارزش‌مند امت را برای خیر مسلمانان و اسلام تأمین می‌کند.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه پاکستان

۲۰ شعبان ۱۴۴۳ ه. ق.

چهارشنبه، ۲۳ مارچ/مارس ۲۰۲۲ م

شمارهٔ صدور: ۱۴۴۳/۴۸

مترجم: دانیال نور